

Arrest

nr. 213 359 van 30 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en D. UNGER
Mont Saint Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 29 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Giap Tam in de provincie Quang Binh. U bent een katholieke christen. Uw ouders raakten vermist op zee toen u één jaar oud was, en u werd nadien door uw grootouders opgevoed. U ging vijf jaar lang naar school, en was nadien actief als veedrijver, en als modder- en gewone visser.

In maart of april 2016 vond er een milieuramp plaats met het bedrijf Formosa, waardoor er een grote vissterfte was en u niet langer als (kust) visser aan de bak kon komen. U probeerde werk te vinden aan de kade en op schepen die verder uit de kust vaarden. Uiteindelijk werd u aangenomen op een groot schip, dat evenwel zonder te vissen doorvaarde naar een onbekende plaats. Vervolgens kwam u op nog een ander schip terecht, dat nog twee weken verder vaarde naar nog een andere onbekende plaats. Hier aangekomen werd u naar een warenhuis gebracht waar u nog enkele andere Vietnamezen ontmoette, waaronder ene mijnheer H.. U werd gedwongen om in het gezelschap van twee andere jonge Vietnamezen een lange reis te maken, te voet en met de auto, en kwam uiteindelijk na enkele weken terecht in een warenhuis. Aldaar moest u enkele maandenlang helpen een partij planten in de kelder te verzorgen, vermoedelijk papaver, en om de opium daarvan te oogsten.

Hierop werd u door H. achtergelaten in het Brussel-Zuid station met 15 euro. U leefde een maand lang in het station, en werd dan opgemerkt door een Vietnamees koppel, die u in huis haalden voor de duur van een jaar. Daarop kregen ze een nieuw kind en was er voor u geen plaats meer in hun huis, en brachten ze u naar de DVZ, alwaar u op 13 november 2017 een vraag om internationale bescherming indiende. U legt geen documenten voor om uw relaas te ondersteunen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De medewerkingsplicht vereist van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Hoewel u tijdens de inleiding van het onderhoud duidelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

*Er moet er in dit kader **ten eerste** op gewezen worden dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven leeftijd. U gaf bij uw eerste gesprek aan dat u geboren was op 2 april 2001 (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair ziekenhuis St. Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven op 24 november 2017, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit onderzoek is immers gebleken dat u op 24 november 2017 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, namelijk minstens 21.3 jaar, mogelijk nog ouder.*

Hier tijdens het interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op gewezen, stelde u enkel dat u dit was wat uw grootvader u had verteld en dat u nog steeds dacht dat dat de waarheid was; u bleef bij uw eerdere verklaringen (verklaring DVZ dd. 26 februari 2018, afdeling 4.). Nadat u gewezen werd op de bevinding van het medisch onderzoek (CGVS p. 3), bleef u bij uw eerdere leeftijdsverklaring. Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties probeert te misleiden door u jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent in weerwil van de medewerkingsplicht.

***Ten tweede** merkt het CGVS op dat u geen enkel stuk (noch enig geloofwaardig identiteitsbewijs, wat uw beweerde leeftijd zou kunnen aantonen, noch enig ander stuk als foto's of attesten) kan voorleggen die uw beweerde identiteit en afkomst kunnen staven. U hebt sinds uw komst naar België ook geen pogingen ondernomen om dergelijke documenten proberen te bekomen, bijvoorbeeld bij de Vietnamese consulaire instanties, terwijl u nochtans al meer dan een jaar in België bent (CGVS p. 3). Daardoor kan het CGVS enkel afgaan op uw verklaringen.*

Ten derde kan er op gewezen worden dat u uw verzoek om internationale bescherming extreem laattijdig hebt gedaan. U verklaart dat u in de zomer van 2016 België bent binnen gekomen, maar hebt pas in november 2017 bescherming gevraagd (verklaring DVZ dd. 26 februari 2018, afdeling 31.). U verklaart in dit kader dat u initieel niet wist waar u was en dat het mogelijk was om internationale bescherming te vragen, en door een Vietnamees gezin werd opgevangen. Wegens een algemene vrees voor de politie vroeg u aan deze mensen om niet naar de politie te stappen (CGVS p. 10). Dit is maar een vreemde uitleg; u geeft zelf aan dat ze u na verloop van een jaar naar de DVZ brachten (CGVS p. 10), wat aangeeft dat ze zich er van bewust waren dat er andere mogelijkheden waren dan naar de politie te stappen. Het valt maar zeer moeilijk te geloven dat een gezin u in huis zou halen en een jaar lang nodig zou hebben om hier op uit te komen. U geeft bovendien ook aan dat u niet verkocht werd aan het gezin of iets degelijks (CGVS p. 13), en er dus ook geen sprake is van een vrijheidsberoving die het u absoluut onmogelijk maakte om stappen te nemen om uw verblijfs situatie te legaliseren. U hebt geen afdoende verklaring voor de laattijdigheid van uw vraag om internationale bescherming, terwijl van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en bescherming aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u hier meer dan een jaar mee talmde, doet sterk afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Aansluitend hierop kan **ten vierde** opgemerkt worden dat uw verklaring als zou u een jaar lang zonder meer door een Vietnamees gezin in België zijn opgevangen, maar zeer moeilijk voor waar te nemen is. U zou door een mensensmokkelaar zijn achtergelaten in Brussel Zuid (CGVS p. 13), waarop u na een tijd toevallig een Vietnamees koppel tegenkwam. Zij haalden u meteen in huis, en lieten u huisklusjes doen en op hun zeer jonge kind letten terwijl zij op het werk waren (CGVS p. 10). Dit valt maar zeer moeilijk te geloven; het is al zeer vreemd dat men een wildvreemde in huis zou halen, laat staan een jaar lang kosteloos bij hen te laten verblijven, of op hun kind letten. Het is al te eenvoudig om dit zomaar als medelijden, een menselijk gebaar, of eventueel etnische solidariteit weg te zetten (CGVS p. 13), zeker omdat ze u blijkbaar wel niet geholpen hebben om tijdig uw verblijfsstatuut te proberen legaliseren, ook al zouden ze volgens uw eigen verklaringen wel bang geweest zijn om omwille van u in de problemen te komen (CGVS p. 13). Dit is allemaal maar zeer weinig aannemelijk, en te vermoeden valt dat u zaken probeert achter te houden.

Gelijkaardig hieraan zijn **ten vijfde** uw verklaringen over de manier waarop u vanuit Vietnam naar België zou zijn gekomen zeer vreemd. U verklaarde dat u in een stad nabij uw dorp op zoek ging naar werk aan de kade, of ideaal op een vissersboot die ver van de kust voer en zo de vervuiling aldaar omzeilde. Toen u op een dergelijke boot werd aangenomen, bleek deze evenwel niet te vissen, maar u naar een onbekende plaats te brengen, waarna de mensen bij u u verder langs een landroute brachten. Uiteindelijk werd van u achtereenvolgens verwacht om te koken voor uw "begeleiders", om een rugzak te dragen, en om voor de clandestiene binnenhuisteelt van wat vermoedelijk papaver was te zorgen (CGVS p. 8, 9). Ook dit valt allemaal maar zeer moeilijk te geloven. De afstand tussen Vietnam en België is aanzienlijk, en het valt te betwijfelen dat iemand u de hele weg zou meenemen zonder betaling. De zaken die volgens u van u gevraagd werden onderweg, het equivalent van huisklusjes, koken en opruimen edm. (CGVS p. 8, 9), zijn bezwaarlijk aanzienlijk te noemen, en lijken niet echt in verhouding tot de kosten die gemaakt zouden moeten worden om u helemaal naar België te brengen. Zelfs als het doel was om u tewerk te stellen op een clandestiene opiumplantage, dan nog valt het te betwijfelen dat men de moeite zou doen om u helemaal van Vietnam naar hier te halen om u hier "zo'n twee a drie maanden" aan het werk te zetten (CGVS p. 9), en dan gewoon zonder meer achter te laten. Niets van dit alles is aannemelijk. Bovendien zijn uw verklaringen in deze ook niet erg doorleefd: zo zou u niet eens de naam kennen van een jongen en meisje met wie u lange tijd onderweg was, terwijl ze nochtans mede-Vietnamezen waren. Dat u hen niet minstens om hun naam vroeg, is onvoorstelbaar (CGVS p. 12).

Wat betreft de reden dat u niet naar Vietnam zou kunnen terugkeren, namelijk een voorgehouden vrees om in de problemen te komen naar aanleiding van uw deelname aan betogingen naar aanleiding van de milieuramp veroorzaakt door de Formosa-fabriek, kan **ten zesde** overigens ook opgemerkt worden dat deze op zich ook maar weinig aannemelijk is. U verklaarde namelijk dat u Vietnam verliet in maart of april 2016 (CGVS p. 4), en deelnam aan een betoging in dezelfde tijdspanne, op een zondag (CGVS p. 11). De betogingen vonden nochtans plaats in de periode van april – mei 2016 (zie stukken toegevoegd aan het dossier). Maar belangrijker is dat u aangeeft gewoon deelgenomen te hebben aan de betoging, en op geen enkele manier betrokken was bij bijvoorbeeld de organisatie. Ook zou u naderhand geen problemen met de politie hebben gekend (CGVS p. 11).

Het is maar erg weinig aannemelijk dat iemand die geen prominente rol had en niet tijdens de betoging of achteraf problemen ondervond, hiervoor door de overheid jaren na datum nog vervolgd zou worden. Bovendien geeft u aan dat u na de betoging niet van plan was om het land te verlaten (CGVS p. 11), waardoor uw claim dat u denkt hierdoor nu niet te kunnen terugkeren, maar zeer weinig aannemelijk is.

Ten slotte verklaarde u een katholieke christen te zijn, maar zoals u zelf aangaf kende u hierdoor geen problemen en kende u geen vrees voor vervolging (CGVS p. 8).

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 mei 2018 een schending aan van “*Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 196, 197, 198 et 199 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, van de zorgvuldigheidsplicht, schending van artikel 10, §3, van de Richtlijn 2013/32/UE van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, en van artikelen 4, 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.*”.

Verzoeker betoogt dat hij dacht dat hij op 2 april 2001 werd geboren omdat zijn “*grote vader*” hem dat had gezegd. Verzoeker voert aan dat er veel discussie is omtrent de betrouwbaarheid van de wetenschappelijke methodes die in België worden gebruikt en verwijst naar een rapport van Platform Kinderen op de Vlucht.

Waar verweerder opmerkt dat verzoeker geen documenten ter staving van zijn identiteit neerlegt, stelt verzoeker dat hij uit een klein dorp komt en dat zijn ouders arm waren en dat hij omwille hiervan nooit een geboorteakte, identiteitskaart of paspoort kreeg. Hij verwijst naar een rapport van Plan International voert aan dat minderheden en mensen die in arme en onzekere omstandigheden zich frequent in deze situatie bevinden.

Wat betreft zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming, legt verzoeker uit dat hij Vietnam verliet zonder het te weten. Hij stelt dat hij een slachtoffer is van mensenhandel. Verzoeker herneemt dat hij in de zomer van 2016 in België aankwam, dat hij wist dat hij in België was en een maand in Brussel-Zuid verbleef, waar hij een Vietnamees koppel ontmoette dat hem een jaar in huis nam. Verzoeker verwijst naar een brief van de vrouw (stuk 5), waarin zij enerzijds over de periode die verzoeker in haar huis woonde, schrijft, en anderzijds over zijn vrees om naar de politie te gaan. Verzoeker haalt aan dat mevrouw T. ook verduidelijkt dat zij en haar man niet wisten dat de verzoeker niet via de politie moet gaan om een asielpcedure in te dienen.

Verzoeker haalt aan dat hij in Vietnam door de politie werd mishandeld en dat hij hierdoor, samen met zijn reis van Vietnam naar België, totaal getraumatiseerd is. Mevrouw T. en haar echtgenoot hebben geprobeerd om verzoeker eerst te geruststellen zonder hem meer verstoren.

Verzoeker betoogt dat het CGVS absoluut geen enkel onderzoek met betrekking tot mensenhandel tussen Vietnam en Midden-Europa heeft gedaan. Verzoeker benadrukt dat zijn verklaringen erover concreet en uitvoerig zijn (gehoorverslag p. 8-10). Hij meent dat, als de verwerende partij deze verklaring in twijfel wil brengen, ze op zijn minst een serieus onderzoek moeten doen om te tonen dat deze situatie niet gebeurt. Verzoeker verwijst naar objectieve bronnen, waaruit blijkt dat gevallen van mensenhandel tussen Vietnam en Midden-Europa echt voorkomen.

Verzoeker stelt verder dat hij geen familie meer heeft in Vietnam, dat hij geen contact meer heeft met zijn grootvader sinds zijn vertrek en dat hij vreest dat hij dood is.

Verzoeker verwijst naar de milieuramp veroorzaakt door de Formosa-fabriek en dat hij “*geen wijze om zijn leven te verdienen*” heeft. Hij benadrukt dat hij geen geld, geen dak en geen familie heeft.

Verzoeker voert een schending aan van artikel 3 van het EVRM en verwijst naar het arresten van het EHRM (“*EHRM, Singh et autres c. Belgique, n° 33210/11 van 2 oktober 2012, §103, ook M.S.S. v. Belgique et Grèce, n°30696/09 van 21 januari 2011*”).

Tot slot vestigt verzoeker de aandacht op het feit dat hij katholiek christen is en bovendien zeer praktiserend is. Hij betoogt dat het CGVS geen onderzoek heeft gedaan met betrekking tot de risico's voor katholieke jongeren in Vietnam. Hij verwijst naar een rapport van Amnesty International van 2017-2018, waaruit blijkt dat de Vietnamese overheid minderheden, inclusief katholieke christenen, vervolgt.

In hoofdorde wordt gevraagd dat de Raad “*verzoeker erkent als vluchteling; In subsidiaire orde, verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; In nog meer ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen.*”

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- “3) *Leeftijdsschatting van niet-begeleide minderjarigen (NBMV) in vraag: Probleemstelling, analyse en aanbevelingen, Het Platform Kinderen op de vlucht, September 2017*
- 4) *Plan International, Birth registration and children's rights: a complex story.*
- 5) *Brief van Mevrouw T.*
- 6) *BBC, Migrant crisis: Child trafficking on rise in EU, 19 May 2016*
- 7) *Rights activists say Vietnamese trafficking victims forced to grow marijuana in Europe, Rachel Browne for BBC, Tuesday, 29 April 2014*
- 8) *29/05/2018 Pacific Links Foundation: The Battle Against Human Trafficking – Vietcetera*
- 9) *Amnesty International Report 2017/2018*”.

Ter zitting legt verzoeker volgende stukken neer:

- “*Stuk 1 – Journal Chrétien, Persécutions des chrétiens au Vietnam, 3 maart 2018*
- Stuk 2 – InfoChrétien, Vietnam : des étudiants chrétiens arrêtés en plein cours biblique à Hanoi, 6 februari 2017*
- Stuk 3 – Aletheia, La lente agonie des chrétiens persécutés du Vietnam, 22 september 2015*
- Stuk 4 – Amnesty International, rapport 2017/2018*
- Stuk 5 – Open Door USA, Vietnam Fact Sheet, 2017-2018*
- Stuk 6 – United States commission on international religious freedom – 2018 report*
- Stuk 7 – Mission Network News, Christians face increased persecution in Vietnam, 24 oktober 2017*
- Stuk 8 – Christien Today, Mob attacks 4 Christian families in Vietnam for refusing to renounce their faith, 17 maart 2018*
- Stuk 9 – Rapport de l'experte indépendante sur les questions relatives aux minorités, Gay McDougall (24 janvier 2011)*
- UN Experts urge Viet Nam to stop the persecution and torture of religious leaders and rights defenders*
- Stuk 10 – Visie, 'In Vietnam groeit het christendom explosief', 28 april 2017*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 24 november 2017. Verzoeker verklaarde te zijn geboren op 2 april 2001 (zie document niet begeleide minderjarige), terwijl medisch vastgesteld werd dat hij op 24 november 2017 minstens 21,3 jaar was jaar oud was (zie brief FOD justitie van 4 december 2017 in verband met leeftijdsonderzoek). Dat het verzoeker door zijn grootvader verteld is wanneer hij geboren is en hij dit voor waarheid aanneemt (notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 10 april 2018 (hierna: notities), p. 3), is een loutere bewering die de wetenschappelijk vastgestelde leeftijdsbepaling niet kan aantasten.

2.4.2. Waar verzoeker deze bevindingen in het verzoekschrift nog wenst aan te vechten, hierbij verwijzende naar een rapport van Platform Kinderen op de Vlucht, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook niet in overweging genomen.

2.4.3. Verder legt verzoeker geen enkel begin van bewijs ter staving van zijn identiteit neer. Waar verzoeker argumenteert dat hij uit een klein dorp komt, dat zijn ouders arm waren en dat hij omwille hiervan nooit een geboorteakte, identiteitskaart of paspoort kreeg - hierbij verwijzende naar een rapport van Plan International - merkt de Raad op dat verzoeker ook sinds zijn aankomst in België geen enkele poging heeft ondernomen om dergelijke documenten te bekomen, terwijl hij inmiddels meer dan twee jaar in België verblijft. Bovendien verklaarde verzoeker tot de vijfde klas naar school te zijn gegaan (notities, p. 5) en vermeldt het door verzoeker neergelegde rapport van Plan International dat een geboortecertificaat verplicht is om kinderen te registreren in zowel kleuter- als lager onderwijs. Verzoekers verklaringen aangaande de afwezigheid van zijn identiteitsdocumenten zijn aldus geheel ongeloofwaardig. Verzoeker wenst manifest zijn identiteit niet te melden, hij doet zich voor als minderjarige en weigert de documenten die hij bezat in Vietnam voor te leggen. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht wat op zich een negatieve indicatie is naar zijn nood aan bescherming.

2.4.4. Tevens dient opgemerkt dat verzoeker pas in november 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat hij reeds in de zomer van 2016 in België was aangekomen en er aldus meer dan een jaar verbleven had. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten

van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is opnieuw een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging.

2.4.5. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij in de zomer van 2016 in België aankwam en een maand in Brussel-Zuid verbleef, waar hij een Vietnamees koppel ontmoette dat hem een jaar in huis nam. Verzoeker stelde verder dat mevrouw T. en haar echtgenoot, omwille van verzoekers vrees voor de politie, niet naar de politie gingen om hem niet te verstoren. Het is echter niet aannemelijk dat een gezin verzoeker in huis zou nemen en pas na een jaar zou ontdekken dat er andere mogelijkheden zijn dan naar de politie stappen. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker zelf geen stappen ondernam, minstens informatie opzocht, om zijn verblijfsituatie te legaliseren. De brief van mevrouw T. bevestigt verzoekers verklaringen, doch maakt evenmin aannemelijk waarom zij niet op zoek gingen naar een manier om verzoekers situatie te helpen en er louter van uitgingen dat dit enkel via de politie kon.

2.4.6. Bovendien is verzoekers verklaring dat hij een jaar lang kosteloos bij een hem voorheen geheel onbekend Vietnamees gezin in België heeft verbleven evenmin geloofwaardig. Waar kan aangenomen worden dat het gezin uit liefdadigheid verzoeker zou opvangen, is het geenszins geloofwaardig dat ze een wildvreemde in huis zouden nemen - een jaar lang en kosteloos -, hem huisklusjes lieten doen en op hun zeer jonge kind letten terwijl zij op het werk waren (notities, p. 10). Dat verzoeker dit tracht weg te zetten als medelijden, een menselijk gebaar, of eventueel etnische solidariteit (notities, p. 13) is strijdig met de vaststelling dat verzoeker wederdiensten moest verrichten en verzoeker blijkbaar niet werd geholpen om tijdig zijn verblijfsstatuut te proberen legaliseren, ook al zouden ze volgens verzoekers eigen verklaringen wel bang geweest zijn om omwille van verzoeker in de problemen te komen (notities, p. 13).

2.4.7. Ook zijn verklaringen over de manier waarop hij vanuit Vietnam naar België zou zijn gekomen, zijn niet aannemelijk. Verzoeker verklaarde dat hij in een stad nabij zijn dorp werd aangenomen op een vissersboot, maar dat deze na een tijdje evenwel niet bleek te vissen en verzoeker naar een onbekende plaats bracht, waarna hij langs een landroute naar Europa werd gebracht. Uiteindelijk werd van verzoeker achtereenvolgens verwacht om te koken voor zijn "begeleiders", om een rugzak te dragen, en om voor de clandestiene binnenhuisteelt van wat vermoedelijk papaver was te zorgen (notities, p. 8-9). Er dient opgemerkt dat de afstand tussen Vietnam en België aanzienlijk is en dat dan ook niet aannemelijk is dat iemand verzoeker de hele weg zou meenemen zonder betaling. De zaken die volgens verzoeker van hem gevraagd werden onderweg, het equivalent van huisklusjes, koken en opruimen (CGVS p. 8-9) zijn niet in verhouding tot de kosten die gemaakt zouden moeten worden om verzoeker helemaal tot aan België te brengen. Zelfs als het doel was om verzoeker tewerk te stellen op een clandestiene opiumplantage, dan nog is het niet geloofwaardig dat men de moeite zou doen om verzoeker helemaal van Vietnam naar hier te halen om hem hier "zo'n twee a drie maanden" aan het werk te zetten (notities, p. 9) en vervolgens gewoon achter te laten. Bovendien komen verzoekers verklaringen aangaande zijn reis geenszins doorleefd voor. Zo kende hij de naam van de jongen en het meisje met wie hij lange tijd onderweg was niet -meer nog, hij vroeg er zelfs niet naar-, terwijl ze beide nochtans ook Vietnamees waren (notities, p. 12). Verzoekers voorstelling van zijn reisweg kan niet overtuigen.

2.4.8. Verzoeker voert aan dat het CGVS niet voldoende onderzoek heeft gedaan naar mensenhandel en verwijst zelf naar objectieve bronnen, waaruit blijkt dat gevallen van mensenhandel tussen Vietnam en Midden-Europa echt voorkomen. De door verzoeker aangehaalde artikelen "BBC, Migrant crisis: Child trafficking on rise in EU, 19 May 2016", "Rights activists say Vietnamese trafficking victims forced to grow marijuana in Europe, Rachel Browne for BBC, Tuesday, 29 April 2014" en "29/05/2018 Pacific Links Foundation: The Battle Against Human Trafficking – Vietcetera" beschrijven inderdaad gevallen van mensenhandel tussen Vietnam en Europa. Het eerst aangehaalde artikel van de BBC geeft aan dat vooral meisjes hieraan ten prooi vallen en worden ingezet in een prostitutienetwerk. Het tweede artikel geeft het verhaal weer van een Vietnamese vrouw die in Europa - meer bepaald Ierland - verplicht werd marihuana te telen. Het artikel van Vietcetera schrijft over de NGO Pacific Links Foundation die zich inzet voor slachtoffers van mensenhandel - voornamelijk meisjes - in Vietnam. Deze artikelen kunnen echter verzoekers persoonlijk relaas niet aantonen. Bovendien is verzoeker reeds meer dan een jaar in België en heeft hij zich niet gewend tot de politie om zich te melden als slachtoffer van mensenhandel, ook niet na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming.

Voorts kan verzoeker bezwaarlijk stellen dat geen onderzoek is gevoerd over mensenhandel wanneer hij, zoals hoger gesteld, zich niet kenbaar wenst te maken. Evenmin geeft hij nuttige informatie over zijn komst naar België. Gelet op verzoekers verklaringen maakte hij niet aannemelijk het slachtoffer te zijn van mensenhandel.

2.4.9. Verzoeker voert tevens een schending aan van artikel 10.3 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk ten gronde werd behandeld.

2.4.10. Verzoekers voorgehouden vrees om in de problemen te komen omwille van zijn deelname aan betogingen naar aanleiding van de milieuramp veroorzaakt door de Formosa-fabriek, is evenmin aannemelijk. Zo verklaarde verzoeker dat hij Vietnam verliet in maart of april 2016 (notities, p. 4) en deelnam aan een betoging in dezelfde tijdspanne, op een zondag (notities, p. 11). Bovendien gaf verzoeker aan dat hij gewoon had deelgenomen aan de betoging, dat hij op geen enkele manier betrokken was bij de organisatie en dat hij naderhand ook geen problemen kende met de politie (notities, p. 11). Het is dan ook niet aannemelijk dat iemand die geen prominente rol had en geen problemen ondervond tijdens of na de betoging, hiervoor door de overheid jaren na datum nog vervolgd zou worden. Bovendien stelt verzoeker uitdrukkelijk dat hij na de betoging niet van plan was om het land te verlaten (notities p. 11). Voorgaande vaststellingen ondergraven zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de overheid omwille van zijn deelname aan deze betogingen ingeval van terugkeer geheel.

2.4.11. Waar verzoeker nog verklaarde dat hij een katholieke christen is, dient opgemerkt dat hij zelf aangaf dat hij hierdoor geen problemen, noch een vrees voor vervolging kende (**“Ooit problemen gekend bij het belijden van uw geloof?”**, *“Ik ga naar de kerk, ik heb geen probleem met bidden, maar soms, de mensen hebben de pastoor gevraagd om een mis bij hun familie te doen, we gingen dan mee, ik ging mee, en de politie wilde dat niet, die zeiden dat dit zorgt voor openbare onrust, daar was de politie niet tevreden mee.”*, **“Ging het ooit verder dan dat?”**, *“Ik had geen andere problemen, ik ging naar de kerk, de pastoor heeft eens op het spreekgestoelte gestaan en verteld dat hij in Long Hoi problemen kreeg met de politie.”*, notities, p. 8). De door verzoeker ter zitting neergelegde artikelen beschrijven de situatie van christenen in Vietnam. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene artikelen en rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gelet op bovenstaande, in gebreke.

2.4.12. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij geen familie meer heeft in Vietnam en vreest dat zijn grootvader dood is, dient opgemerkt dat dit geen toekenning van internationale bescherming kan rechtvaardigen. Immers, dergelijk motief is vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep.

2.4.13. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK